ОКР. БИБЛИОТЕКА гр. ТЪРНОВО Деп

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XX, бр. 15 (1926) | В. Търново, понеделник, 3 февруари 1964 г. | Цена 2 стотинки

ЧЕЛНИ БОЙЦИ НА ГЕНЕРАЛНАТА ПЕРСПЕКТИВА

ОТ ЦЯЛАТА ПЛОЩ ПО 772 кг ЦАРЕВИЦА СРЕДНО ОТ ДЕКАР, А ОТ 100 ДЕКАРА ПО 1260 кг

РЕДИЦА години бригадата ми получава високи добиви от основната зърнено-фуражна култура — царевицата. Неограничени са възможностите на царевицата, особено когато тая култура е разположена на поливни площи. Това ни показаха резултатите, които получихме през 1962 г., когато произведохме по 1012 кг зърно от 75 декара поливна площ.

Миналата година засяхме 350 декара царевица при поливни и 95 декара при сухи условия. Борбата за високи добиви започнахме още от есента. Всички площи определени за поливна царевица бяха наторени с 1000 кг оборски тор и 30 кг суперфосфат на декар и изорани на дълбочина 33-35 см с предплужник.

През пролетта, щом стана възможно за влизане в блока и гребените на браздите изпръхнаха, извършихме бранувание на оранта. Това е първото мероприятие в борбата за всяка капка вода в почвата.

За високи добиви най-вече разчитаме на бройките растения на декар. За да осигурим необходимите растения винаги имаме предвид хранителните вещества в почвата, изложението на блока, наличното количество вода за поливане и изкуствените торове, с които разполагаме.

100 декара засяхме със сорта „Канзас", а останалата площ със сорта „Охайо-С-92". Сеитбата извършихме до 30 април.

Щом посевът поникна и стана на третия лист започнахме прореждането с метровки. Разстоянието между редовете беше 90 см, затова разреждането извършихме на 27 см. По този начин осигурихме по 4000 растения в декар. С първата копан внасяхме по 10 кг амониева селитра. Пред втората копан използувахме лек валеж и в момента на валежа внесохме още по 8 кг амониева селитра. Преди изметляването направихме трето подхранване с по 12 кг амониева селитра. Извършихме една поливка с по 50 л вода на декар и на сорта „Охайо" и по 65 л за „Канзас". Поливната норма бе малка, тъй като преди това имаше дъжд. След поливката окопахме със загърлянe. С втората и третата копан извършихме колтучене. На отделни парцели направихме четвъртата поливка, която даде отлични резултати.

При план да получим всичко 201 600 кг зърно, ние прибрахме 343 496 кг, което означава по 772 кг от декар общо при поливни и сухи условия. От 100 дк засяти с „Канзас" взехме по 1260 кг зърно от декар, а звеното на Елена Кирилова Ненкова получи по 1272 килограма. Още веднаж се потвърждава нашето мнение, че царевицата е с неограничени възможности.

Никола ИВАНОВ
полевъден бригадир село Полски Тръмбеш

СИГУРЕН ПЪТ ЗА НОВИ УСПЕХИ В СТРОИТЕЛСТВОТО

Една от задачите, които постави един от пленумите на ЦК на БКП по строителството, беше да се внедри новата форма на възлагане по твърда договорна стойност. С това се цели да се внесе подобрение в проектирането и изпълнението на строителството у нас.

Колективът на Окръжната строителна организация направи първите стъпки в това отношение през миналата година, при изграждането на две детски градини във В .Търново и една в гр. Горна Оряховица.

Преимуществата от изпълнението на обектите по твърдата договорна стойност са големи и безспорни. В сравнение с досегашния начин на договаряне, с твърдата договорна стойност се постига една предварителна яснота и уточнение по начина на изпълнението на обекта по определяне реалната му стойност. Освен това, при определяне на стойността на обекта вземат пряко и съвместно участие строителят, инвеститорът и БИБ. Това спомага да се предотвратят впоследствие каквито и да било спорове при отчитане на извършеното строителство. От друга страна, този начин на договаряне, създава условия и за предварителна подготовка при възлагане изпълнението на обектите по акорден наряд.

По твърда договорна стойност могат да се изпълняват всички обекти, за които има изработени и представени такива проекти, както и обекти по индивидуални проекти, на които проекто-сметните документации са съставени по работни и конструктивни чертежи и детайли. При навременното преставяне на тези книжа се дава възможност техническият ръководител навреме да извърши проучването и подготвянето на условията за твърдото договаряне.

Убедени в големите преимущества на новата форма на възлагане на строителството по твърдата договорна стойност, ръководството на Окръжната строителна организация — гр. В. Търново изработи и сключи договори за изпълнението на десет обекта, строителството на които започва през първото тримесечие на тази година. Това са предимно детски градини в градовете В .Търново, Г. Оряховица и Лясковец, в селата Стражица и П. Тръмбеш. По този начин ще бъде изпълнено строителството и на обектите на Министерството на селскостопанското производство — хамбар на ДЗС в с. Присово, телчарник при ДЗС — Свищов и общежитие, ремонтна работилница при ДЗС „Совата" и др. Проучени са и предстои сключването на договори и на други десет обекта, — строителството на които ще започне през второто и другите тримесечия на тази година. Създава се възможност и за възлагане на други обекти .

Изпълнението на строителството по твърда договорна стойност се оценяват положително от ръководителите на обектите. При предварителната проверка и проучване на книжата, както и на условията за изпълнението на обекта в следващите етапи, работата на техническия ръководител се облекчава значително. При това напълно отпада нуждата от съставянето на месечни или тримесечни актове за доказване на извършеното строителство. Българската инвестиционна банка изплаща направо при завършването на даден етап от строителството или по счетоводни справки. Значително се облекчава и трудът на обектовия ръководител по отношение на писмената работа. Така неговото внимание ще се насочва по организацията на труда, механизирането на строителните работи и технически контрол по изпълнение на проектите.

Няма съмнение, че тази нова форма ще допринесе твърде много за подобряване качеството на извършеното строителство, повишаване на производителността на труда и снижение на сметната стойност на обектите.

инж .Петко ВАСИЛЕВ
началник на Окръжната строителна организация — В. Търново

Добра основа за получаване на повече и по-евтини яйца

За животновъдите от с. Иванча новата стопанска година започна отдалече, тогава, когато се осигуряваха фуражите, когато се подготвяха помещенията. Сега има достатъчно храна и топли помещения за животните. Но как да се снижи смъртността при птиците, как да се увеличи носливостта?

На помощ дойде хидропонният метод, който смело се приложи в цялото стопанство. В тавите, където се зася царевица и ечемик за зелено подхранване, под специалните грижи, посевът бързо расте и сега в двата кокошарника при малките пилета, които са 16 000 броя, пък и при петте хиляди носачки има зелена маса. Тя се приема с охота.

Не закъсняха и резултатите. При малките пилета смъртността е сведена до минимум и най-важното бързо растат и стават по-жизнени. Просто се чувствува как от ден на ден все по-заякват. Не по-лоша е и картината при носачките .

Докато през януари миналата година от кокошките се вземаха по 200—300 яйца на ден, то сега броят на яйцата е над 3000. Досега птицефермата в Иванча е предала над 70 000 яйца и носливостта се увеличава. Състоянието на птиците е много добро. Планът за януари е преизпълнен. Значително е снижена себестойността. Едно яйце струва на ТКЗС 0.045 лева, а се продава по 0.085 лв.

Разбира се, за увеличението на носливостта дял имат и грижите на птицевъдките, хигиената, която се пази в помещенията.

Т. Червенков
от Обществената редакция на в. „Борба" в с. Обединение

Новото производство започва

След ремонта на машините, преди няколко дена отново започна да дими големият комин на цех-2 към ДИП „Мизия" — Горна Оряховица. В ринговите пещи е вложена за изпичане продукция за 520 000 керемиди, обикновени и едроразмерни тухли.

Огънят бе запален вместо за три денонощия, само за 48 часа. Това позволи да се внесе в пещите суровото производство два дни предсрочно. От първия ден се спазва установеният график за ритмична работа. Това е необходимо да се спазва през цялата година, защото трябва да се произведат 13 550 000 тухли от различни видове, 12 200 000 керемиди и др.

Още от първите дни се проявиха комсомолската бригада на Е. Енчев, бригадите на П. Ковачев и С. Бораджиев. Колективът на цеха ще посрещне достойно 20-годишнината на Свободата.

Н. Божков
от Обществената редакция на в. „Борба" в Г. Оряховица

ПРЕД НОВИЯ ПОЛИВЕН СЕЗОН

Миналата година кооперативното стопанство в с. Михалци постигна значителни успехи в напояването на земеделските култури ,но въпросът за повишаване на производителността на труда при прилагане на това основно мероприятие не беше окончателно решен. Ето защо за предстоящия поливен сезон стопанството започна отрано да се подготвя. Със съдействието и помощта на окръжното управление на водното стопанство бяха обходени всички блокове на стопанството, изготвиха се подробни скици, в които се посочва най-подходящият начин на напояване. Набелязани бяха редица мероприятия за подготовката на терените, които комисията докладва пред управителния съвет на ТКЗС и се възприеха като план за работа през 1964 година.

Особено място бе отделено на свободното водохващане. Още през есента на миналата година работници от управлението на водното стопанство започнаха да пресичат главния ляв напоителен канал и да поставят тръбни водовземания през 80 метра. Досега по този начин на поливане са подготвени 1334 декара. А рано през пролетта ще бъдат подготвени всички площи под главните канали в землището на стопанството.

Необходимо условие за прилагане на високопроизводително напояване е текущото подравняване на площите, на което стопанството обръща голямо внимание още отсега.

Безспорно, този начин на напояване има големи преимущества, но ние не бихме могли да го приложим ,ако не се обучат нови поливачи и не се достави необходимият поливачески инвентар. Затова сега стопанството изпраща кооператори на обучение в окръжната школа в Павликени и от своя страна организира курс по поливно земеделие, в който участвуват много кооператори.

През 1963 година всички растениевъди в кооперативното стопанство „Комуна" се убедиха в нуждата от високопроизводително напояване и сега полагат големи грижи за прилагане на свободното водохващане, като една от основните предпоставки за рязко повишаване производителността на труда.

Д. Антонов
техник мелиоратор

ГОТОВИ ЗА ПРОЛЕТНИТЕ ЗАДАЧИ

Когато се отчиташе резултатът от съревнованието за 1963 година между тракторните бригади в ТКЗС „Червена звезда" — с. Асеново, на първо място бе класирана тракторната бригада от с. Кавлак, с бригадир Борис Ангелов. През годината бригадата е извършила работа приравнена на 65 884 декара мека оран. Планът за годината е изпълнен 116 на сто. Натоварването на тракторите приравнени към 15 конски сили се равнява на 7160 декара мека оран. Икономисано е 5548 л. гориво.

През есента, когато всички машини бяха прибрани в бригадния стан, механизаторите започнаха ремонта. Всеки ден от сутрин до вечер те са край машините. И сега са в надпревара за навременен и качествен ремонт, за да не се посрамят и през тази година. Ремонтът на прикачния инвентар е завършен; на завършване е ремонтът на машините. Асеновските механизатори вече могат да излязат на полето и да започнат новата битка за плодородие.

Ат. Йорданов

ПРИМЕРНИ СТОПАНИ

В района на с. Войнежа Марин Денчев е изкупил 4000 яйца. Стопанинът Илия Христов Троянски досега е предал най-много яйца — 300. Той е договорирал да предаде до края на годината 2200 яйца, срещу 2100 през изтеклата 1963 г. Йордан Рашков също вече предаде на изкупвателната организация 150 яйца, а Калчо Цонев — 160.

Те служат за пример в района.

Д. Димов

ПО-ГОЛЕМИ ГРИЖИ ЗА УЧЕНИЦИТЕ ВЪВ ВЕЧЕРНИТЕ УЧИЛИЩА И ТЕХНИКУМИТЕ

Социализмът създава условия за разцвет на науката и техниката ,за повишаване културното ниво на народа. Всеки има възможност да се ползува от приложението на науката в производствения процес и в ежедневния бит, да разбира и се вълнува от въпросите на изкуството, да спортува и дръзновено да мечтае за бъдещето. Знанията въоръжават трудовия човек с комунистическа убеденост, вдъхновяват го в пряката му работа.

Във вечерните и задочните училища и техникуми се учат младежи и по-възрастни хора, които ясно са почувствували повелята на времето: с повече знания, с повишена професионална и обща подготовка да заемат достойно място в обществото.

Героизъм, истински подвиг проявяват сега в окръга 2702 работници, кооператори и служители. След напрегнат производителен труд през деня, вечер те седят на чиновете, заемат местата на своите по-малки братя и сестри, а понякога на синовете и дъщерите си и търпеливо и упорито се учат. Болшинството от тях са най-добри в професията — 954 участвуват в движението за комунистически труд, мнозина са рационализатори и ударници.

През тия дни завършва първият срок. Учениците от тия училища със законна гордост ще покажат на другарите си в производствените колективи постиженията си, изразени в срочния успех. Всяка добра оценка е постигната с много упорит труд, с безсънни нощи. В процеса на своята подготовка тези хора срещат големи трудности. Затова е нужна системна помощ и подкрепа. Полезна е инициативата на изпълкома на Градския народен съвет в Горна Оряховица, който разгледа състоянието на вечерното обучение в града. На открито партийно събрание, в присъствието на отговорниците на вечерните паралелки бе обсъден този въпрос и в Механотехникума. Правилно са преценили ДЗС, жп депо, жп управление, обущарската кооперация — Г. Оряховица и др., че за учащите са необходими условия за подготовка в самите предприятия. Затова тук са обзаведени занимални и е създадена благоприятна обстановка за работа. Това е много полезно и може навсякъде да се направи.

На много места, обаче, се проявява бездушно отношение към учащите се във вечерните училища и следващите задочно .То се счита за личен въпрос. Не се вижда в него партийната и държавната грижа за повишаване знанията на трудовите хора. В ДИП „Рекорд" и ДКК „П. Цвикев" — Г. Оряховица, ДИП „Д. Георгиев" — В. Търново и други не се осигуряват подходящи смени за учащите се. Стоян Ангелов — шофьор в ОТП, Елена Петрова — касиер в ДАП, Ана Тодорова и Васил Богданов от ДИП „Рекорд" в Горна Оряховица постоянно отсъствуват и са пред отпадане, защото не им се осигуряват удобни смени. Все още не е добра материалната база на вечерните училища и техникуми .В много случаи те са като наемателя в сградите. Необходимо е с всички средства да се подпомогне стремежът на директорите на вечерните училища и техникумите за повдигане нивото на учебно-възпитателната работа. Цялата общественост трябва да се заангажира в създаването на най-благоприятни условия за онези, които повишават своето обучение задочно или във вечерните училища и техникумите.

НАШИЯТ РЕПОРТАЖ

ЗЕЛЕНА ПАША ВСРЕД ЗИМАТА

НЯМА И ПЕДЯ снегът навън. Зима е. Но влезете ли в помещението на свинефермата в Долна Оряховица, където се отглежда посев за зелено подхранване на младите животни и през тези дни ще се срещнете с пролет. Ниско е небето и тук, няма и хоризонт както навън сега. Няколко електрически крушки и постоянно бумтящата печка заместват слънцето, а два пъти — сутрин и вечер с лейката се осигурява и дъжд, и храна за посева, който без бучка земя вече е израсъл 25-30 сантиметра и то само за осем дни от започването на растежа.

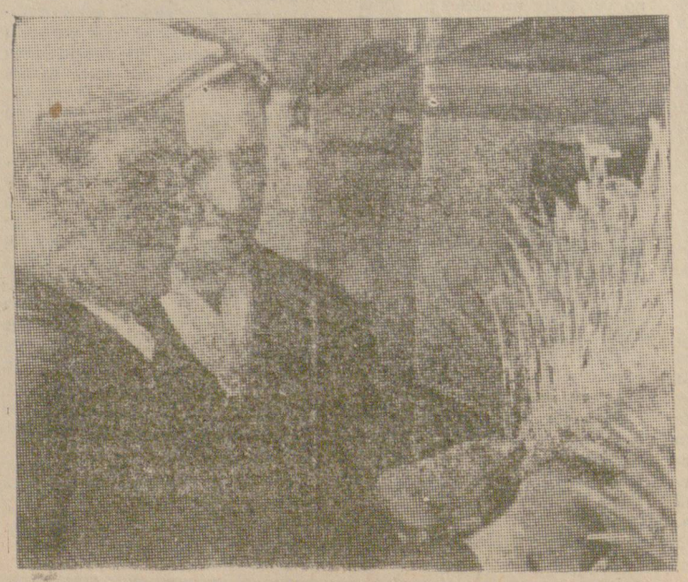

Надникваме към зелените „парцелки", като да се уверим, че наистина това е зелена паша. По листицата на растенията блестят елмазените капчици на росата и, дали от внушение, или е така наистина, от тях полъхва мирис на пролет.

— Това е то хидропониума ни — започва на шега младият енергичен главен зоотехник на стопанството Стефан Вачев. — Мислехме да започнем много по-рано, но колко ходихме, никъде не намерихме микроторове. А да си признаем и нямахме опит кое как да стане. Щяхме да купуваме тави, а се оказа, че и в обикновени щайги може, като им се подложи полиетиленова постеля.

— Проста работа било, но като не го знаем — обажда се и бригадирът на свинефермата Илия Диманов. — Сега вече друго казва. Поддържаме редовна температура 24-28 градуса, подхранваме сутрин и вечер, но, ако има роса не повтаряме.

ПЕТДЕСЕТ И ДЕВЕТ „нивки" са събрани под тоя покрив и още 40 имат долнооряховци в птицефермата, но ще ги увеличат на 150 само тук. Други 50-60 засяват днесутре във Върбица, че и в Горски Долен Тръмбеш, навсякъде.

Хубавият пример вече има убедени привърженици в кооператива. Малко отведнъж дойде всичко това. Няма помещения. Но за догодина то ще стане масова практика. Нали всеки знае ролята на зеленото подхранване. Като през лятото, макар и да е зима. До излизане на полето тук няма да престанат да зеленеят „площите". Изхранят ли се от единия край, веднага ще започне подсяването на нови.

Радостта на бригадира от посева повежда край силажите зоотехника. Не без гордост пипва той всяка от щайгите, де да провери влагата, де просто да покаже, че хвърка, хвърка, а не расте зелената маса. Дланта му минава наред, погалва крехките листенца на ечемика и царевицата.

Без тая ласка, изтрайва ли сърцето на добрия стопанин! Дали не за това толкова пъти влиза и излиза работливата свиневъдка Сийка Симеонова! Уж все си намира работа — веднаж ще потъкне печката, после да нагледа дрождите, а очите й все натам и току подпре дланите си на кръста. Може би вече беше време да взема щайги и да носи зелената паша в боксовете на малките прасета.

Видя ли това или просто искаше да ни покаже с какво лакомство се приема храната, бригадирът я подкани:

— Вземай оттук!

Тръгваме след жената с бялата манта. Ето, тя спира пред първия бокс, открехва вратичката на варосаната ограда и влиза. Розовите муцунки се вдигат в надпревара и ненаситно започват да пасат. . .

РАНО Е да се говори за резултатите от зелената паша в Д. Оряховица. Вчера започнаха, а трябва да минат поне 4-5 дни, за да проличи в подобреното състояние и повишената жизненост на младите животни приемането на богатата витаминна храна. Едно е ясно още отсега — намерен е мост, който прехвърля зимата и води направо в пролетта.

Ил. МОНОВ
Снимки: **Ив. Воденичаров**

Младежки простори

РЕДАКТИРА НЕЩАТЕН МЛАДЕЖКИ ОТДЕЛ

ВИНАГИ ЗАД КОРМИЛОТО

КОГАТО вятърът с вой пробягваше по опустелите вече в здрача улици на с. Климентово двете жени тревожно се поглеждаха и надничаха през прозорците.

— Няма ги още. . .

— Ще дойдат, дъще, ще дойдат. Пък и. . . трябва да свикваш: мъж шофьор си взела — бавно каза кака Цветана, остави плетката и ласкаво се вгледа в очите на Маргарита. —То сега поне сме двете, ами цяло лято: единият на трактора, другият с камиони... Чакай, чакай, порележ вече светлее, тръгнеш със звеното, а те жънат в полето — зърното прибират, хляба! . . .

— Да... — замислено проточи Маргарита и се сети пак за театъра, който гостуваше тази вечер в селото. Гошо снощи й обеща да отидат. Колко ще е хубаво! За първи път ще се явят в салона, хванати под ръка. Маргарита е отдалеч, чак от Врачанско, само преди 3 дни Гошо я доведе в къщи, но от Климентово тя не познаваше още почти никого. . . Сега ще се запознае.

Припрените стъпки зад вратата накараха двете жени да се погледнат радостно.

— Идат! — скочи Маргарита.

Георги и Илия Божанови, синът и бащата влязоха и разгърнаха дебелите ватенки. Докато Маргарита ги поемаше от ръцете им, докато Георги набързо прошушна в ухото й „Отиваме на театър, нали?“..., някой извика отвън.

— Вай Илия, Георги тука ли е?

— Тука е, тука е! — отвърна кака Цветана и се завтече навън. Зад вратата се чу:

— Викат го в канцеларията на стопанството. Другият шофьор е болен, а ще трябва да се тръгва тази нощ за Девня, цимент да се докара. . .

Георги изтича вън и след няколко минути се върна.

— Трябва да отида! — тихо, но твърдо каза той.

— Чакай поне нещо за ядене да ти свия — забърза кака Цветана.

— Дай, мамо, аз... — каза тихо Маргарита и взе от ръцете й бялата кърпа. . .

Георги отново нахлу ватенка та и прекрачи навън. С бялото вързопче в ръце след него излезе и Маргарита. Силният вятър я шибна изведнаж и студените иглички на снега се забиха в зачервените й бузи. Тя се притисна до Георги и тихо под дебелата ватенка, която я загърна, под топлата му длан, която се плъзна по косите й попита:

— И кога ще се върнеш, Гошо? Та ние само три дни сме били заедно. . .

— Знам, момичето ми, но. . . трябва! А може да отиде и 2—3 дни пътуването.

— Цели три дни!? — уплашено повтори тя и като му подаде вързопчето с храна изтича и от вратата извика:

— Чакам те утре! Бързай, но и внимавай!. . .

Георги тръгна. Стъпките му заглъхнаха. Маргарита се прибра.

* * *

КОГАТО завесата на селската сцена се вдигна, когато Маргарита се сви в студеното легло, той държеше кормилото и се вслушваше в равномерното буботене на машината. Уплашени като че от дръзките потоци светлина на фаровете пробягваха електрически стълбове, дървета, заснежени поля. . . Зимното утро настъпваше, за да очертае грандиозния профил на един завод, разстлан в равнината. В Циментовия завод край Девня не е така лесно да се оправиш. И макар че Георги не беше сам — от Полскотръмбешката община дойде цяла колона, той се стъписа пред другите стотици, забързани като мравки, камиони.

— Ще товарим утре! — дойде при него шофьорът от Раданово и без повече да обяснява поднесе цигарата си за огънче. Запушиха. Започнаха да обмислят какво ще правят през деня. }

Редът им обаче не дойде и на другия ден. Едва, когато заводът запали за втори път пред очите им хилядите си светлинки ги повикаха да товарят.

Последната торба цимент беше сложена. Георги припряно тракна вратичката и запали мотора. Ръцете хванаха кормилото и камионът, измъкнат от гъмжащото множество на своите събратя, полетя отново. Час, два, три. Ето изтокът вече поруменя, а напред се простират познати родни очертания.

„Наближаваме! Маргарита, момичето ми, какво ли вече не си е помислила?!. . .“ говори сам със себе си Георги.

Изведнаж нещо захърка в мотора. Колата потръпна и спря! Леденият вятър се втурна през отворената врата на кабинката, а Георги вече вдигнал капака оглеждаше тревожно всяка частица. Задрямалите товарачи се размърдаха.

— Ей, Геца, какво става, бе?

— Свещите! Ще се опитам да ги оправя — отвърна той

Профучал край него, само на стотина метра, спря друг камион.

— Какво, брат? Дай да видим! — идеше към него един непознат човек, широко усмихнат в голямата кожена яка на шубата си. . .

Машината скоро забуботи ритмично. Георги се усмихна и протегна омаслена ръка на непознатия.

— Благодаря!

—Ех, какво ще благодариш! Това си е шофьорски закон! Ти си млад още — да го знаеш! — тупна го дружески в гърдите човекът и пое с тромава походка и с предишната усмивка към своята кола.

ЗА СТОТЕН път може би през тези три дни Маргарита изтичваше на улицата и се взираше в заснежения път. Георги го нямаше, за стотен, не, за хиляден път майката и жената разменяха тревожен поглед. А той ги изненада. Ето стъпките му — неговите, само неговите стъпки са това! Той застана на вратата и разгърна ватенката. Две жени протегнаха към него ласкави топли ръце.

— Хайде бре, сине! . .

— Гошо, най-после! . .

. . . Георги плиска топлата вода по измръзналите си омаслени ръце, по лицето си и с мокри устни шепне в ухото на Маргарита:

— Аз ще съм винаги зад кормилото, но това не ще ми пречи да съм и винаги с тебе! Убедих се през този дълъг път. . .

Бл. ЙОРДАНОВА

На практика в Завода

СТУДЕНО Е. Вятърът шиба направо в лицето. Група ученици бързат към рейсовата спирка и шумно разговарят. Това са комсомолците от XI „б“ клас при Втора политехническа гимназия във В. Търново. И днес те имат път към завода „Червена звезда“ гара Дебелец. Тук ще се срещнат с приятелите си — машиностроители, пак ще застанат край струговете. За стругарството, което усвояват от няколко години в дните на производствената практика, те говорят вече вещо и с любов.

— Тома, наистина си прав. Новите модели стругове имат преимущество — говори Божидар Недков с другите момчета, които нетърпеливо поглеждат за автобуса.

— Интересно и отговорно е обаче да работиш със струга. Застана ли край него струва ми се, че съм много голям и силен. . . — топло говори Веселин Долчинков.

Една средна на ръст девойка, която мълчаливо е слушала досега, се намесва:

— А видяхме ли, че в завода девойките-стругарки изпълняват редовно плана си. Гордост са те за завода.

— И все пак, стругарството не е за жените. Тук е нужна сила и въобще то е мъжка работа — опитва се да се противопостави Красимир.

— Кой ти каза? — отсича Петранка. — Я го гледай ти — мъжа!

За тия неща единадесетокласниците са говорили много, много пъти. Но дойдат ли до спирката, влязат ли в автобуса, зърнат ли завода още обвит в мъгла, те като че единствено за това могат да говорят, да спорят.

В завода! Както винаги тука ги среща Начев — дългогодишният работник, учителят им по стругарство. Той поставя задачите за деня. И шумната група от ученици, облечени вече в сини работни дрехи, се втурва през огромната врата в стругарното.

Шумът на машините, обаче е по-силен от звънките млади гласове, той заглушава всичко. Детайли, стругувани и нестругувани са наредени наред. Един след друг учениците хващат ръчките на струговките и замест ват работниците. Ето, Ганчо Колев умело изработва болт. Майсторът-стругар наблюдава отстрани и се усмихва. Ганчо също се усмихва на лъскавия равен нарез в метала. На другия струг е Красимир. Той не се страхува — заловил се е с резбите. Любимец на всички е щангистът Други. Той с лекота помества и поставя на струга тежките машинни части за стругуване.

В дъното на цеха, където шумът е по-слаб, около другаря Начев са се събрали много ученици. Той с шублер в ръка им обяснява един чертеж. И Румен, Гошо, Стоян, Даниела, Росица, Иван — всички с любопитство наблюдават. Очите им се взират във всяка подробност, още нежните пръсти сочат ту една, ту друга подробност по него и въпросите се сипят.

— А това?

— О, това как ще се работи?

— Извинете, тука как ще бъде?

Часовете пак са отлетели незабелязано, някъде отвън край сградата или под остъкления покрив. Времето изобщо тука така трудно може да се забележи. Практиката е свършила. Отново на спирката пред завода чака голяма шумна група от ученици. Отново спороветe и приказките са за струговете и работата.

Някой обаче подхваща:

„Комсомол, Комсомол,
ти летиш като сокол
над заводи и мини
сред поля и градини.“

Песента оглася завода, полето, близките синеещи вериги на Балкана и като че стопля мразовития въздух.

Г. БОТЕВ

Сватбено тържество

ВЧЕРАШНИЯТ ден бе особено радостен за цялото село Пушево.

Паметен ще остане, обаче, за младоженците Радка и Георги Братанови.

Насред мегдана се люшна хоро.

— Иху! Иха-ха! — припяват сватбарите.

След малко, сватбената церемония се отправя към дома на кръстника. И пак весели закачки, подвиквания...

А сега? Сега трябва да се откраднe момата. Начело върви кръстникът. Ето момината къща. Но. . . портата е заключена. Тук имат думата по-силните. Вратата не им устоява. Сватбарите влизат. Но къде е булката! Та нали за нея са дошли всички? О, скрита е в моминската стая! Младоженецът пръв я открива и я извежда.

Музиката пак засвирва. Сега на път към дома на младоженеца. Тук има дарове, накити, пожелания за много щастие, дълголетие.

Накрая новопостроеното читалище посреща тържественото шествие. Повече от 150 човека са тука. Вдигат се наздравици и край богатата трапеза пак се вият кръшните хора. Така до късно след полунощ.

Д. Димитров

РЕСЕНСКИТЕ КОМСОМОЛЦИ

ВЕЧЕРТА дойде, неканена от никого. Тя смени деня, тъй както пепелта смени гаснещия огън, бавно и незабележимо. . .

Неспокойните очи на село Ресен светваха бързо. Те бързаха да прогонят тъмнината, страхувайки се дори от времето й престой. Те бързаха... . . . От различни страни към читалището притичваха младежи. Наистина навън е студено, но не само студът е причината за тяхната бързина. Тази зимна вечер хоровият, танцовият и театралният състави имат репетиции. От известно време думата „фестивал“ стана съдба за ресенските комсомолци. Техният секретар — Йордан Калбанов е сигурен в успешното представяне на всички състави, в които участвуват комсомолци.

— И. Йосифов и Ганчо Йорданов ръководят хоровия състав. С постановката на „Боряна“ се е заел М. Тодоров. Не без успехи са танцовият състав с ръководител Христо Янков и естрадно-сатиричният, начело с Петър Крумов. И навсякъде комсомолци. . . Но не само в самодейността са активни нашите младежи. Изградени са 11 звена за политико-просветна работа. Две изучават история на БКП, едно — икономика на селското стопанство, други две — младежко революционно движение. Шест звена имат тема на занятията „Два свята — две младости“. Ръководителите Н. Йорговски, Ц. Витанов, В. Василев, П. Пашов, М. Москова работят добре... Друго. . .

Та как може с няколко думи да се обхване работата на цяла общинска комсомолска организация? Още повече, че Калбанов също бърза. Репетицията на „Боряна“, където той изпълнява една от главните роли, ще започне след няколко минути.

— Прощавайте — той подава ръка за сбогом и изтича към салона.

Аз излизам навън, оставил очи с неспокоен блясък, оставил сърца, пълни с вяра, оставил комсомолци. . .

Ангел Великов

ЕДНА ВЪЛНУВАЩА СРЕЩА

КНИГАТА „Чест“ на съветския писател Гр. Мединski дълбоко развълнува комсомолците от I „в“ курс на Техникума по хранително-вкусова промишленост в Горна Оряховица и работниците от бригадата „Ю. Гагарин“ при Захарната фабрика, която се бори за званието „Бригада за комунистически труд“. Всички прочетоха книгата и се събраха да я обсъдят. Дойдоха ученици, работници, родители, литератори и общественици. Комсомолката Е. Кузманова завладя вниманието на всички с доклада си по книгата. Изказаха се много родители, ученици, работници. В очите не на една майка имаше сълзи.

— Антон Шелестоев е пример за мене — каза комсомолецът Г. Вишовградски. — Той стигна до затвора, но в колонията израства като истински съветски човек и труд ности в живота за него няма да има.

— Ами Марина — подхваща комсомолката Мариана Топалова, — напуска уютната обстановка на своя баща — лауреат и замина за целините.

Ръководителят на бригадата — П. Ангелов говори за вълнуващия образ на вуйчо Роман. Изтъкна се голямата роля на родителите, като истински помощници на училището по възпитанието на младежта.

Минаха повече от два часа, които задълго ще се запечатат в съзнанието. Всичко беше вълнуващо, красиво. Така завърши тази среща, посветена на възпитанието на младото поколение.

Ив. АРГИРОВ

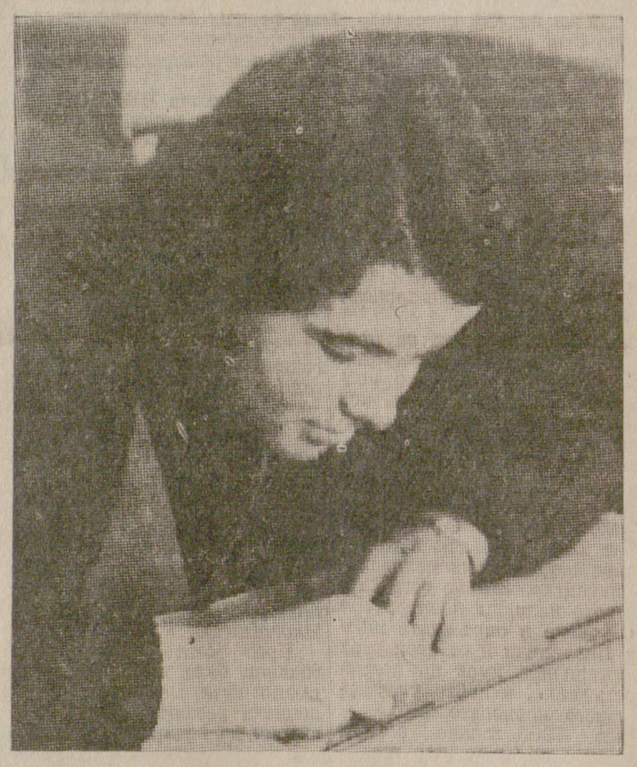

Комсомолката Росица Мараджиева, чертожничка в Завода за малки радиоприемници — В. Търново, осъществява творческата мисъл на инженерите-конструктори.

Снимка: Ив. Воденичаров

С ПО-ГОЛЕМИ ГРИЖИ И ВНИМАНИЕ

В СИСТЕМАТА на народното образование все повече нараства ролята на вечерното и задочното обучение. Вечерните общообразователни училища, техникуми и други са нови учебни заведения, но въпреки това, те бързо си завоюваха авторитет и добиха пълно право на съществуване. Те дават възможност на трудещите се да повишават образованието си без откъсване от производството.

Във Вечерното училище във В. Търново през последните две години броят на записаните ученици възлиза над 400. Радостно е, че ръководителите на предприятията от града гледат на повишаването на образованието на работниците като на задача не по-малко важна от производствената. Но все още има трудности — всяка година записванията на учениците стават обикновенно към 15 септември и след тая дата. Все още предприятията нямат перспективен план за повишаване образованието на работниците. Затова повече се мисли към 15 септември и се допускат слабости в определянето на онія, които ще се учат. Понякога не се държи сметка на възможностите на хората, а надделява стремежът само да се изпълни планът, какъвто е случаят с ДИП „Деню Георгиев“. Само в ДИП „Победа“ и ТПК „Масив“ определените работници да се учат бяха записани в края на юни.

Грижата на предприятията не трябва да се изчерпва само с това да се определят работниците, които ще се учат, да се запишат и да се сметне, че планът е изпълнен. На учениците трябва да се създават условия да посещават редовно учебните занятия, да им се осигурят привилегиите, които им се дават по закон, да се уредят занимални към предприятията, да се възлага на другари със средно и особено с висше образование — специалисти инженери и други, да им оказват помощ, да се обсъжда успехът и дисциплината им, да се търси отговорност за получените слаби бележки и т. н.

Във Вечерното училище във В. Търново се учат работници от всички предприятия на града. Но малко са предприятията, които отделят внимание на учениците. По-голяма загриженост проявяват другарите от ДИП „Победа“. От няколко години това предприятие работи по план в това отношение. Всяка година осигурява по 7-8 нови ученици. Често определянето на новите ученици става на тържествено събрание, на което се отчита успехът на завършилите учебната година, награждават се добрите и се дава поръчение на новите.

Много ръководители на предприятия не приемат на работа кандидати работници, когато разберат, че са ученици. В ДИП „Победа“ е обратното. Младият работник Иван Ангелов Върбанов, с незавършено основно образование, е приет само при условие, че ще се учи. Отговорник за ученето е Монка Маркова. Тя с майчинска загриженост следи за редовното посещение на учебните занятия, за успеха. Винаги присъствува на срещите, които организира училището с представители на предприятията. Такава загриженост проявява и директорът на предприятието, и главният инженер, профпредседателят, бригадири и цехови началници.

През тази учебна година Костадин Костадинов от седми клас, който вече трета година учи във Вечерното училище, започна да отсъствува много. Не готви уроците си. Когато класният ръководител посещава предприятието, за да разбере причината, веднага се събират най-отговорните ръководители. Извикват ученика, говорят с него, мъмрят го, съветват го, определят му срок, в който трябва да поправи успеха си. Задължават го. Оттогава Костадин посещава редовно училище и завърши срока само с една слаба оценка. Тодор Маринов от осми клас беше се отказал. Изплашил се, че ученичките от неговия клас се справяли добре с учебната работа, а той се затруднява и изостава и реши да напусне. При посещението на класния ръководител в предприятието ученикът е извикан пред ръководните другари. Те укрепиха вярата в силите му и го върнаха в училище. Сега той завърши срока с добър успех.

Повече грижи полага за учащите се във вечерните училища и ръководството на ТПК „Масив“ във В. Търново.

Но не във всички предприятия имат такова отношение. Най-голям брой ученици през тази учебна година бяха записани от ДИП „Деню Георгиев“ — 50, от които в осми клас 26. Повечето от ученичките са завършили промишлено училище по облекло. Записването им стана стихийно. Но трябваше да се проявят повече грижи. Когато се въведе режим в ползуването на електроенергия, работното им време се разпокъса. Втората смяна работи до късно през нощта, първата започва работа много рано. Ученичките не могат да си доспиват, изморяват се, започнаха да отсъствуват и да напущат училище. Това явление можеше да разстрои напълно работата в две паралелки на осми клас, ако не се пресечеше навреме. Затова педагогическият колектив при училището с голяма загриженост се обърна към ръководството на предприятието, сигнализира в Градския комитет на БКП в Градския комитет на ДКМС. При срещата на класните ръководители с директора, партийния секретар, същите обещаваха, че ще окажат помощ, но на практика резултат нямаше. По настояване на училището и ГК на ДКМС най-после се проведе среща с класните ръководители, комсомолския секретар и ученичките, но беше вече късно. От напусналите две се върнаха, а 15 въобще се отказаха. Ръководството на предприятието трябваше по-рано да поговори с тях, да ги посъветва, да укрепи вярата в силите им. Иначе всички ученички имат възможност да се учат добре и при по-големи грижи, можеха почти всички да завършат без слаби оценки.

В някои предприятия учениците се задържат след работно време, поради което не могат да посещават редовно учеб ните занятия. Това е система, например, в Завода за малки радиоприемници. Сега, когато приключваше срокът и се оформяше успехът, всички ученици от Радиозавода не посещаваха учебните занятия през целия януари, затова че се задържат да работят в извънработно време.

Повишаването на образованието по пътя на вечерното и задочното обучение е важна държавна задача. Затова ръководителите на предприятията следва да полагат грижа щото всеки записал се ученик да завършва до последния клас на училището. Така напълно ще се оправдаят средствата на държавата за обучението на тия ученици и народното стопанство ще получи по-скоро така необходимите му квалифицирани кадри.

Е. БОЧКОВА
директор на Средно вечерно училище във В. Търново

ЗА ЛЮБОЗНАТЕЛНИТЕ

РИБА—СНАЙПЕР

В ПРЕСНИТЕ води на Югоизточна Азия и покрай брегове те на Индийския и Тихия океан се среща рибка, която се нарича стрелец, или пръскач. Пръскачът еднакво добре вижда както във водна, така и във въздушна среда. По цял ден тя плува по повърхността на водата близо до брегове те и очаква плячката си. Когато някакво насекомо кацне на растение, надвесено над водата, пръскачът тихо доплува под него, измъква се не много над водата, прецелва се и убива жертвата си с водна струйка. Изхвърлената от него струйка вода попада в целта на разстояние до 1,5 метра. Рибката е дълга 10—12 сантиметра.

Пръскачът бързо привиква към неволите. Това е много подвижна и игрива рибка. Понякога тя „стреля“ в очите на хората, навели се над аквариума. Имало е случай, когато с няколко точни попадения пръскачът е изгасил цигара.

ХИМАЛАЙТЕ РАСТАТ

Това не е измислица. Хималаите наистина растат. От август 1955 година, когато там стана силно земетресение, до 1961 година височината на планинските върхове се е увеличила с 30 метра. Този факт е установен с помощта на точни измервателни прибори. Но, ако Хималаите продължат и понататък така да растат, то скоро алпинистите трябва да вземат това под внимание.

* * *

НАЙ-МНОГО зъби природата е надарила обикновената градинска костенурка (улитка), която се въди в Америка. Такава костенурка има 14 175 зъба.

* * *

РАКЪТ не винаги се движи само назад. Плувайки, той действително се движи назад, но забелязвайки плячка, та си се устремява напред.

* * *

ХАМЕЛЕОНЪТ може едновременно да гледа напред и нагоре с едното око и назад и надолу с другото.

* * *

СЛОНЪТ много добре плува и може да преплува широки реки. Той може цялият да се потопи във водата, оставил много ловък и подвижен. Способен е да бяга, вземайки 20 км в час и може отлично да се катери по планините.

ЗАБАВЕН КЪТ

I. БЕЗ ИЛЮЗИИ

— Много добре, Тошо! През последните осем дни ти започна да правиш сравнително много по-малко грешки в домашните си упражнения. Веднага се вижда, че се стараеш.

— Не, другарко, просто татко вече осем дни как е заминал на пътешествие.

II. НАЙ-ДОБРОТО СРЕДСТВО

— Бях вече при двама лекари — оплаква се един дебелан пред познат медик. — Единият ме посъветва повече да ходя, а другият да се лекувам на курорт. Какво да направя?

— Идете на курорт пеш.

III. СЪЗНАТЕЛНОСТ

Един малчуган говори на другаря си:

— Не мога да дойда на кино: трябва да помогна на татко да приготви уроците ми.

в-к „ЗОРЯ“
Стр. 2, бр. №. 3, М. 1964 г.

ПРАВИЛНО ИЗГРАЖДАНЕ НА КОРОНАТА — РАННО ПРОРАЖДАНЕ НА ДЪРВЕТАТА

През последните години новозасадените овощни градини в ТКЗС и ДЗС заеха значителни площи. Това наложи почти всички кооперативни стопанства да изградят специализирани овощарски звена или групи, от които се изисква привеждането на овощните насаждения в състояние на редовно и обилно плододаване. Тук искаме да споделим с тях по едно от най-важните мероприятия за плододаването — правилното изграждане на короната на овощното дърво. Това е и един от основните въпроси за рентабилността на промишленото овощарство.

СРЕЗИТБАТА овощарят се вмесва активно в живота на овощните дървета. Целта на това мероприятие е да се ускори прораждането и да се поддържа редовен и обилен плодоносен при възрастните дървета. Чрез извеждането на скелетните клони в млада възраст от първоначалното им, най-често отвесно положение, в хоризонтално или наклонено под ъгъл 45 градуса, или в дъговидно превиване, овощарят предизвиква твърде ранно залагане на плодните пъпки — още на втората — третата година след засаждането, докато дървото расте твърде буйно. На четвъртата — петата година се получават значителни плодови добиви от промишлено значение, с което започва възвръщането на първоначално вложените инвестиции в овощното насаждение.

Овощните дървета отглеждаме с обемни или плоскостни корони. От обемните корони у нас, до неотдавна, се изграждаха етажната и разредноетажната корона. Първата се характеризира с оставянето на по 4—5 скелетни клона, разположени обикновено в два етажа и водач. Тя подхожда най-много и продължава да се формира при черешовите и вишневите дървета, както и при някои крушови сортове. При формирането обаче на тая корона при младите черешови дървета, каквито са тия в драгижевския участък на ТКЗС — Лясковец, е необходимо няколко години продължителите на скелетните клони да се съкращават с цел да се разклонят, при което добивът от плодовете през първите години от прораждането на дърветата ще се увеличи повече от два пъти.

Масово започна да се внедрява разредено-етажната корона, при която долният етаж се състои от три, а понякога и от четири скелетни клона, два във втория етаж и още един или два самостоятелно разположени към върха и водач. Тая корона подхожда за ябълковите, сливовите, крушовите и кайсиевите дървета.

При тия две системи на формиране короните на овощните дървета се оставят да растат съвсем свободно, като се прилага дълга или къса резитба в зависимост от овощния вид и сорт. В някои опитни учреждения у нас през последните години се направи видоизменение, като вместо рязането се въведе прeвиването на втория и третия клон след продължителя с цел да се ускори прораждането на младите дървета. В Овощарското опитно поле — Елена се работи главно със сливовата култура. Резултатите са отлични и показват, че по този начин прораждането се ускорява твърде много — на третата година се получиха 280—300 кг сливови плодове, а на четвъртата 880—1280 кг от декар, което е два пъти повече, в сравнение с дърветата с непревити клони.

При прасковата, която е най-светлолюбива, се оформя чашовидна корона. При буйно растящите сортове и при насаждения на силни почви, каквато е градината на с. Кесарево, се прилага „дългата американска чаша" и резитба на формиране. При нея от три скелетни клона, наведени и привързани към земята под ъгъл 50 градуса се изграждат още по три скелетни разклонения, отиващи в страни и навън под ъгъл от 30 градуса спрямо почвата — или всичко 12 плодоносещи клона. Продължителите на скелетните клони не се режат или се режат слабо, колкото за поддържане на равновесието. По този начин формираните плодни пъпки още през първата година обикновено по върховете почти не се премахват, а на втората година се получават 200—600 кг от декар прасковени плодове. При умерено растящите прасковени сортове, засадени върху по-слаби почви, каквито са тия в с. Росно от ТКЗС — Златарица, необходимо е да се изгражда тъй наречената класическа чашовид на корона. При нея, чрез посилна резитба, върховете на скелетните клони за три години се изграждат 10—12 скелетни клона, върху които се поддържа плододаваща дървесина.

На отделни места у нас в опитните учреждения и ДЗС, главно под влияние на унгарската практика, започнахме да формираме дървета във вид на вретеновиден храст. Това е естествено оформена корона без етажи, без основни скелетни клони, при която плодните клони излизат направо от стеблото и без да се режат се превръзват в хоризонтално положение. Скъсява се само водачът, с цел да се развият необходимите количества и странични клони с определена дължина. Прилага се главно при ябълката. Според създателя на тая корона Шандор Фейш на четвъртата година след раждането се получават 200—500 кг от декар ябълкови плодове.

В по-голям размер през последните 3 години усилено се внедряват плоскостните форми на короната при овощните дървета или тъй наречените палмети. Характерно за тях е, че скелетните клони на дръвчетата се изграждат само в една плоскост спрямо стеблото. Засега главно при ябълката и крушата се внедрява предимно италианската палмета с наклонени клони. Тя се изгражда от 5—6 етажа скелетни клони под наклон 45 градуса спрямо централното стебло, със слаба резитба на обработващите клонки при слаборастящите дървета и превиване на същите клонки напред и надолу при буйно растящите дървета. Добивите от ябълкови плодове при млади дървета с така изградена корона бързо добиват промишлен характер, като още на петата година след засаждането дават 400—500 кг от декар. Но разстоянието между етажите и ъглите на клоните не могат да се спазват, поради това, че ние още нямаме специалисти овощари в нашите ДЗС и ТКЗС и тя се превръща в свободно растяща палмета. Изменя се само стройният вид във формата на палметното насаждение, без това особено да се отрази на нейните стопански качества.

Всичко това показва, че на овощарите от ТКЗС се предлага голям избор от схеми при формиране короните на овощните дървета. Към кои от тях, обаче, те ще се ориентират зависи от овощния вид и сорт, от който се изгражда новото насаждение, както и от квалификацията на кооператорите-овощари, които ще изграждат тия корони. Във всички случаи, обаче, е необходимо да подберем и изградим онази от тях за дадено насаждение, от която ще получим най-рано изобилна плодова продукция.

П. БАМБУКОВ
ръководител на Опитното поле по овощарство — гр. Елена

ЩЕДРО ВЪЗНАГРАДЕН ТРУД

С радост посрещнаха резултатите от приключването на годината кооператорите от всички съставни села на Асеновския кооператив. Тази година освен заработката, те получават и допълнително възнаграждение от преизпълнението на плана.

Колко много са тези, които получават над хиляда лева! Христо Стоянов, животновъд от Кавлак, е заработил 1272 лева. От премиално и допълнително възнаграждение той има 277 лева, или всичко 1549 лева. Стефан Николов, животновъд от с. Мирово, е заработил 1635 лв. и получава допълнително 81 лв., или всичко 1716 лева. Петър Пенчев, полевъд от Мирово, е заработил 1127 лева. Допълнително той получава 360 лв. или всичко 1487 лв. Иван Първанов, шофьор от Ново Градище, получава 1737 лв. и т. н.

Не са само тези имена. Всички кооператори от съставните села на Асеновското стопанство получават добро възнаграждение. През тази година те ще вложат още по-големи усилия за изпълнение на плановете и за още по-високо възнаграждение в края на 1964 година.

Ат. Йорданов

ОТЧЕТНО-ИЗБОРНИТЕ КОНФЕРЕНЦИИ

В ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

КЪМ ОЩЕ ПО-ГОЛЕМИ РЕЗУЛТАТИ

На 26 януари 1964 г. в големия салон на Образцовото читалище „Напредък" се състоя годишната отчетно-изборна конференция на градската организация на Отечествения фронт в Горна Оряховица. Подробен и наситен с многобройни данни доклад за живота на организацията през изтеклата година, прочете Н. Николов, председател на Градския комитет на Отечествения фронт.

През последните години градската организация на Отечествения фронт дава своя голям принос в социалистическото строителство. Характерното сега е, че тя още по-решително се обърна с лице към стопанските задачи. Цялата своя организаторска, политическа, просветна, възпитателна и културно-масова дейност сред трудещите се насочи към изпълнение на поставените от БКП задачи за ускореното развитие на нашата страна по пътя на социализма.

Членовете на Отечествения фронт в града участвуват в различни трудови инициативи, в които са вложени 31 820 трудодни, а стойността на извършената работа надхвърля 52 700 лева. Направени бяха много пътеки, изкопи и озеленяване на улици, зариване на водопроводи и канали. Отличиха се с доброволния си труд много низови организации. За пример е 7-а организация, с досегашен председател П. Пашов, 2-ра с председател П. Сапунджиев, 63-а с председател Г. Попов и др.

За непрестанното хигиенизиране на града говори обявяването на нови 277 домове за образцови. Най-добре са работили в това отношение четвърти квартал, с председател на кварталния комитет Вера Казанджиева, в който са уредени нови 65 образцови домове, втори квартал, с председател Цоню Заевски, с 63 образцови домове и др.

Значителна дейност е развита по събирането на билки и дивораст ящи плодове, които имат важно стопанско значение. При план 8000 кг. са набрани и предадени 25 940 кг билки и дивораст ящи плодове. Големи са успехите при събирането на вторични суровини от населението. При обещание 158 т са събрани над 302 тона.

През годината е извършена значителна политико-просветна и културно-масова дейност. Организирани са 666 събрания, 235 седянки, 38 екскурзии и др. Четвърта квартална организация има 58 просветни събрания с над 3560 посетители. С голям интерес са изслушвани теми, като „Комунистическият морал и законност", „За трудовото възпитание", „Взаимоотношенията между хората", „За семейството", антирелигиозни беседи и др. Добре е работил в това отношение и първи квартал. Активна дейност е развила общоградската лекторска група. По предприятия, учреждения и квартали са изнесени 832 лекции. За пример са лекторите Стефан Колев, Дудо Дудов, Ради Караиванов, Илия Гитев, Ил. Константинов и др.

През отчетния период са действували 84 просветни групи, в които са участвували 1090 жени и 573 мъже.

Добра дейност са развили и читалищата и на първо място Образцово читалище „Напредък", следвано от читалище „Пробуда" — кв. Калтинец и читалище „Звезда" в с. Правда. Книжният фонд на читалищата от 43 917 тома през 1962 г. се е увеличил на 51 021 тома за 1963 г., а раздадените за прочит 123 883 тома книги, са с 12 785 тома в повече от 1962 година.

Добре се оценява и работата на другарските съдилища.

В съревнованието между отделните квартали и низови организации най-добре са се представили и с право са се наредили на първите места първи квартален комитет и 2-ра и 28-а низова организации.

По отчетния доклад станаха оживени разисквания. Изказаха се 20 делегати. Секретарят на Окръжния комитет на Отечествения фронт във В. Търново, др. П. Яламов оцени работата на горнооряховската организация като една от най-добрите в окръга. Той даде насоки за още по-добра работа през следващата година.

Ценни препоръки даде на делегатите и др. Ив. Дончев, секретар на Градския комитет на БКП.

Ив. ДЖИПОВ
от Обществената редакция на в. „Борба" в Г. Оряховица

В ПОМОЩ НА ПРОПАГАНДИСТИТЕ И АГИТАТОРИТЕ

ПОЛИТИКАТА НА БКП ЗА РАЗВИТИЕТО НА ПРОМИШЛЕНОСТТА

Непосредствено след победата на народната власт Българската комунистическа партия си постави като най-важна задача да се преустрои цялата икономика на страната.

На историческия V конгрес на Партията през 1948 година Георги Димитров постави задачата „... чрез индустриализация и електрификация на страната и механизация на земеделието да се постигне за 15—20 години, онова, което други страни при други условия, са постигнали за цяло столетие".

За осъществяване ускореното развитие на промишлеността Българската комунистическа партия и правителството заделяха значителни суми от капитални вложения, като се осигуряваше преимуществено развитие на отраслите на тежката промишленост, които са основа за разширеното социалистическо възпроизводство. През годините на народната власт бяха създадени нови, несъществуващи преди отрасли на промишлеността като: машиностроене, химическа промишленост, металургия, електропромишленост и др. Бяха построени много заводи в различните отрасли на промишлеността като: силнотоковият завод „В. Коларов" — София, Химкомбинатът в Димитровград, Слаботоковият завод в София, целулозно-хартиеният завод „Ст. Киряджиев" на гара Кричим, МЗ „Ленин" — Перник, содовият завод „К. Маркс", заводът за селскостопански машини „Г. Димитров" — Русе, памучно-предачната фабрика „Ернст Телман", текстилният комбинат „Марица" и много други.

Огромен скок в развитието на промишлеността беше извършен през годините след Априлския пленум на Партията с ликвидирането на неправилните методи на политическо и стопанско ръководство на страната, прилагани през периода на култа към личността. Темповете на промишленото производство рязко се увеличиха. Така например, през 1956 година се произвеждаше около 2 млрд. и 300 млн. квтч. електроенергия, а през 1964 година ще се произведат близо 9 млрд. квтч. електроенергия; добивът на стоманата 129 хил. тона през 1956 година нараства на 541 хил. тона през 1964 година; на проката съответно от 99 хил. тона на 413 хил. тона; на оловото от 6 хил. тона на 85 хил. тона; на цинка от 5800 тона на 57 хил. тона и т. н. Продукцията на машиностроенето през 1956 година възлизаше на 238 млн. лв., а през 1964 година — на 1,056 млн. лв.; на химическата и каучуковата промишленост продукцията нараства съответно от 76 млн. лв. на 334 млн. лв и т. н.

Лимитните капитални вложения в промишлеността през периода 1957—1962 година са почти два пъти по-големи в сравнение с тези през периода 1952—1956 година.

В годините след Априлския пленум бяха построени най-много и най-крупни обекти на нашето социалистическо строителство. Започна изграждането на ТЕЦ „Марица—изток", който комплекс се превръща в мощен енергиен район; завършен бе Баташкият водносилов път, хидровъзелът „Студен кладенец" започна строителството на гиганта на нашата черна металургия МК „Кремиковци", с чието завършване ще се създаде здрава металургична база за по-нататъшното развитие на машиностроенето, за по-пълно задоволяване потребностите от машини на селското стопанство, химическата промишленост и другите сектори на материалното производство. Влязоха в експлоатация Азотно-торовият завод край Стара Загора, Нефтохимическият комбинат край Бургас, циментовите заводи в с. Река Девня и Бели Искър, заводът за плоско стъкло, много машиностроителни заводи и предприятия на хранително-вкусовата промишленост.

Благодарение на правилната политика на ВКП се разшириха и задълбочиха връзките на страната с другите социалистически страни по линията на СИВ и се използуват предимствата на международното социалистическо разделение на труда, които създават благоприятни условия за увеличаване серийността в производството. В резултат на социалистическото разделение на труда през 1964 година нашето машиностроене ще произвежда 14 240 електрокара, 17 150 електротелфера, 493 хил. електромотора, 7 320 металорежещи машини, 22 000 мотора с вътрешно горене и т. н.

Машиностроенето като един от най-ефективните отрасли на народното стопанство, създаващ най-висок дял от националния доход на страната, получи бурно развитие. То не можеше да се развива с такива бързи темпове и щеше да забави индустриализацията на нашата страна, ако Партията след Априлския пленум не беше взела мерки за неговото развитие чрез създаване на здрава металургична база. Значително се повиши механизацията и организацията на селското стопанство. През 1964 година ще бъдат произведени 2 200 трактора и самоходни шасита, 2560 тракторни култиватора, 8,080 силажокомбайна и др.

Голямо внимание Партията отдели на развитието на нашата химическа промишленост. Производството на азотни торове през 1964 година ще достигне 576.4 хил. тона, на фосфорните торове — 486 хил. тона. Това представлява реална база за увеличаване добивите и продуктивността в селското стопанство.

Ще бъдат произведени 1400 т. тръби от поливинилхлорид, 2000 х. т сепаратори за акумулатори, 1600 х. м² изкуствени кожи, 800 х. м² подова настилка, 345 х. автомобилни гуми и други.

Немалки грижи се положиха за развитието на леката и хранително-вкусовата промишленост. Внесоха се редица нови машини и съоръжения за механизация и автоматизация на производствените процеси. Подобри се асортиментът и качеството на произвежданите стоки за широко потребление. През 1964 година ще бъдат произведени 259 млн. метра памучни тъкани, около 12 млн. чифта обувки, 157 хил. тона месо, 211 хил. тона зеленчукови консерви, 183 хил. тона плодови консерви и т. н.

Големите успехи, постигнати в резултат на правилната икономическа политика, водена от Българската комунистическа партия, се виждат и от промишлената продукция, падаща се на глава от населението. Така например, електроенергията от 42 квтч на глава от населението през 1939 година се увеличи на 592 квтч. през 1960 година, каменните въглища от 352 кг нараснаха на 2100 кг; валцовани черни метали от 0,7 кг — на 24.5 кг; цимента от 32 кг — на 202 кг; памучните тъкани от 5.4 м — на 27.7 м; месо и месни произведения от 8.7 кг — на 23.1 кг; захар от 4 кг — на 21.7 кг и т. н.

За 20 години нашият народ, под ръководството на Българската комунистическа партия и с безкористната братска помощ на социалистическите страни и преди всичко на Съветския съюз осъществи социалистическата индустриализация на страната и България от изостанала земеделска страна се превърна в индустриално-аграрна.

Политиката на Партията за индустриализацията на страната беше потвърдена на VIII конгрес, който начерта величествена програма за още по-бурно развитие на производителните сили в страната, за преимуществено развитие на тежката промишленост, с оглед да се увеличи нашата икономическа мощ и се създадат предпоставки в недалечното бъдеще да се премине към комунистическо строителство.

През 1970 година производството на електрическа енергия ще достигне 21 620 млн. квтч, или спрямо 1964 година ще се увеличи приблизително повече от 2 пъти; машиностроителната продукция ще нарасне на 223 на сто. Ще бъдат произведени 35 000 електрокара и мотора, 100 000 електротелфера, 12 100 металорежещи машини, 1,450 хил. акумулатора, 185 хил. домашни хладилника, 140 хиляди телевизора и др. Черната металургия през 1970 година спрямо 1964 година ще се увеличи с около 11 пъти. През 1970 година ще бъдат произведени 2 700 000 тона стомана, 2 млн. тона прокат. Химическата и каучуковата промишленост ще нарасне с около 3 пъти и ще бъдат произведени 1 441 хил. тона азотни торове, 1 255.4 хил. тона фосфорни торове, 1,171.0 хил. тона сярна киселина, 304 хил. тона калцинирана сода и т. н.

Чувствително развитие получават и отраслите на леката и хранително-вкусовата промишленост. Производството на хранително-вкусовата промишленост за периода 1964—1970 година ще се увеличи със 137 на сто, а на текстилната промишленост — със 132 на сто. През 1970 година ще бъдат произведени 360 млн. м памучни тъкани, 24.5 млн. метра вълнени тъкани, 22.3 млн. чифта обувки, 235 хил. тона месо, 258 х. тона захар, 260.5 хил. тона зеленчукови консерви и т. н.

Българската комунистическа партия и занапред, опирайки се на братската помощ на Съветския съюз и другите социалистически страни, използувайки предимствата на международното социалистическо разделение на труда и преодолявайки трудностите, ще провежда линията на ускоряване индустриализацията на страната, което ще даде възможност в кратки срокове да се подобри още повече жизненото равнище на народа и да се постигне заветната негова мечта — преминаване към изграждане на комунистическото общество.

Никола КАЛЧЕВ
зам. председател на Държавния комитет за планиране

ПО ПЪТЯ НА УСПЕХИТЕ

Откакто се помни, Борис Ангелов е все сред полето. Градинарски работник в родното си село, седем години гурбетчия-градинар по Чехословакия, и пак отново сред своите, за да продължи на село любимото си занятие.

Започна като полевъден бригадир. Но не удържа докрай. Голямата му любов към градината надделя — бай Борис пое кормилото на зеленчуковата бригада в Дичин, още тогава, през 1956 година, и досега не го изпуска от здравите си ръце. Цели осем години бригадир на зеленчукова бригада. Цели осем години по пътищата да търсиш най-подходящия начин за все повече и повече да не се задоволяваш никога с постигнатото, да намираш нови начини и средства, да постигнеш днес повече от вчера, тази година повече от миналата. И да бъдеш твърд и непоклатим, силно да вярваш в още по-светлото утре.

Нека да дадем думата на цифрите, да проследим само един малък низ от многобройните трудови победи на бай Борисовата бригада. Планът за пипера през първата година от постъпването на бригадира беше 1500 кг. Още тогава той бе надхвърлен — откъснати бяха 1800 кг. Следната година планът бе увеличен с един тон — 2500 кг, но хората от задружното семейство на Борис Ангелов набраха над 3 000 кг. За 1960 г. планът стана 4 000 кг — градинарите и сега набраха повече — 4200. За миналата година планът предвиждаше да постъпят в касата на стопанството 17 500 лева. Дичинските градинари далеч надхвърлиха тази цифра — полученият от тях пипер възлезе на 27 000 лева. С близо десет хиляди лева отгоре.

— Та как няма да имаме такива големи успехи — споделя бригадирът Ангелов, — като всичките ни градинари са толкова работливи. — Отлични хора са нашите, съвестни и изпълнителни. И с едно такова, истински собийско отношение към работата. Знаят, че като работят по-добре, повече и ще получат. И са в постоянна надпревара. Щом чуят, че някой се е „измъкнал" напред, веднага го догонват. Така е и между отделните хора, така е и в звената. А звеноводи за чудо и приказ имам, все отбор момчета. И Никола Маринов, и Петко Добрев, и Димитър Венков така работят в звената си, че увличат с личния си пример всички. Постоянно се гонят, „преследват" се просто. Чуят ли, че някое звено се е откъснало напред, няма да спят, но ще го достигнат. Случи се да речем някой от кооператорите не дойъл днес на работа. Останалите ще работят и за него, отсъствието му няма да се почувствува — неговият дял ще разхвърлят помежду си. Вярно е, че имаме спорове. Но тези спорове са други, те са в интерес на работата. У нас за това именно се спори: по кой начин да се получи повече продукция, повече зеленчуци, по-големи премии. Сутрин от рано, вечер до късно — в нашата градина е така.

Ако сте били в стопанския двор в Дичин, не може да не ви е направило впечатление, че почти целият двор е прокопан. Не се старайте да отгатнете причината. Попитайте най-добре бригадира на зеленчуковата бригада. Той ще ви осведоми подробно, ще ви разкаже, че в стремежа си за повече продукция бригадата използува и стопанския двор, който е превърнала в завод за ранни зеленчуци. Но и с това не се задоволяват упоритите градинари. Те търсят все нови и нови начини да получат и през зимата така ценните зеленчуци, да разкрият всички скрити възможности.

— В кокошарника, който сега не се използува — разказва Борис Ангелов — постлахме шестдесет сантиметра оборски тор. Сетне там посяхме краставици. Пикирахме ги в саксийки и след това ги пренесохме в парниците, в самия стопански двор, който приспособихме на парник. Така засяхме и шипка. Елате напролет да видите и се порадвате на нашите парникови зеленчуци. Хем шипка може да си откъснете, хем краставица да вкусите. Парниците използуваме за три поредни култури. Сметнете само колко много изкарваме за стопанската каса, пък и за самите нас. А парниците използуваме и за друго. Практиката ни научи, че в тях могат много хубаво да зреят късните домати, които берем зелени. През декември тези домати поставяме в парниците. Там те престояват известно време. Сетне ги изваждаме червени и сочни, сякаш току-що откъснати от корен. Та как няма планът ни да бъде преизпълнен, като се стараем всичко да използуваме както трябва. Затова надхвърлихме сто и четиридесетте процента изпълнение, затова бригадата ни докара в стопанската каса над сто и десет хиляди лева, вместо заплануваните седемдесет и девет хиляди.

Хубаво е да слушаш от устата на знатния бригадир за хубавото в дичинската зеленчукова бригада. Става ти ведро, драго. И ти се иска да научиш всичко, всичко да разкажеш, за „тайните" на това задружно семейство, което уверено крачи все напред.

— Пипера окопаваме само с машина — споделя опита си бригадирът, — браздим го шест десет сантиметра ред от ред, а го засаждаме петнадесет-осемнадесет сантиметра корен от корен. Орем го, като стане едър, с коне. Берем на няколко пъти. Първо отдаваме първата чушка от всеки корен. Така ни научи практиката, за да изкараме хубав, качествен плод. Сетне откъсваме по една-две чушки, след това по две-три. Преди обирахме целите корени. На погрешен път сме били. Доматите браздим на деветдесет сантиметра ред от ред, засадени на тридесет сантиметра корен от корен. Старем се да побираме в декар по четири хиляди бройки. Пригаждаме им телена конструкция на 45 см, за да бъдат пригодени да се окопават с трактор. Прекъсваме ги на пета-шеста пъпка.

Като че край няма този разказ — хубав и увлекателен, от който научаваш за порасналата агротехническа подготовка на градинарите, за неизчерпаемия им ентусиазъм и решимост да не отстъпват първенството и занапред. И неволно си припомняш за майския ден на 1960 г., когато на тържествено събрание в Ресен на бригадата бе връчено знамето на първенството, и думите на бригадира Борис Ангелов: „Използувайте случая, другари, да го погледате сега, че вече никога няма да го видите. То ще остане при нас, в Дичин, завинаги."

Дичинските градинари не се посрамиха. Под гордо развятото знаме на първенството те уверено крачат към все по-големи победи.

Николай КОТЕВ

вк „Борба"
Стр. 3, бр. 15, 3 II. 1964 г.

ПОД ЗНАМЕТО НА ОБЩОНАРОДНАТА СПАРТАКИАДА — 120 000 УЧАСТНИЦИ В ОКРЪГА!

СПОРТ „БОРБА" СПОРТ

Пред голям, всенароден празник

ФИЗКУЛТУРНИЦИТЕ и спортистите от Великотърновски окръг се готвят за голям празник. Героичното двадесетлетие на свободата ще бъде ознаменувано с внушителна манифестация на ръста на родното физкултурно движение в годините на народната власт — ВТОРАТА ОБЩОНАРОДНА СПАРТАКИАДА!

Отмина първият етап на Спартакиадата Известни са резултатите. За нашия окръг дните на Спартакиадата бяха дни на подем, дни в които по площадките излизаха и млади, и стари, дни, в които стотици отбори премериха сили, подложиха на изпитание спортното си майсторство.

Даден е вече стартът на заключителния, втори етап на Общонародната спартакиада. Само пет месеца ни делят от напрегнатите финални битки в София, които ще бъдат венец на успехите, достоен рапорт на младежите и девойките, на трудовите хора пред Партията за достигнатото в борбата за здраве, за дълголетие, за спортно майсторство.

Първите стъпки са направени. Не само за спортистите, за всички трудещи се в окръга сега изниква нова, колкото благородна, толкова и отговорна задача. Дадена е дума — ВСЕКИ ТРЕТИ ЖИТЕЛ НА ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ ОКРЪГ — УЧАСТНИК В СПАРТАКИАДАТА!

120 000 участници! Това означава редовни физкултурни занимания, истинска всенародна борба за здраве и дълголетие, борба против старостта!

Какво е направено в окръга досега? Какви са успехите през първия етап на спартакиадата? Как ще изпълним партийната повеля — всеки трети жител на окръга да участвува в Спартакиадата? Ще достигнем ли върховете на спортното майсторство? На кое място ще се класират представителните отбори на окръга?

По тези въпроси се поведе творчески разговор. В него участвуваха треньорите на представителните окръжни отбори, председатели на спортни секции, изтъкнати физкултурни деятели, на организираната неотдавна среща по инициатива на Окръжния съвет на БСФС, Окръжния комитет на Комсомола и Редакцията на вестник „Борба".

В днешната спортна страница разказваме за тази вълнуваща среща, в която участвува и председателят на Централния съвет на БСФС Стефан Петров.

Стефан Петров председател на Централния съвет на Българския съюз за физ култура и спорт

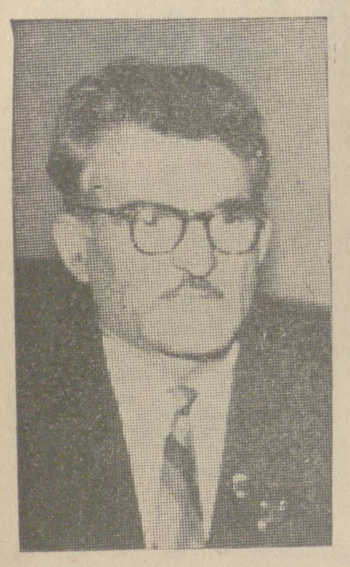

Васил Бояджиев (В. Търново) заслужил деятел на физкултурата и спорта

Донка Маркова (гара Горна Оряховица), учителка по физическо възпитание

ЩЕ НАМЕРИМ ПЪТ КЪМ ФИНАЛА

И ТОВА ще бъде нашата отплата за грижите, които се полагат в окръга за нашия любим спорт — заяви с гордост треньорът по конен спорт **Крум Вачков**. Помагат ни всички — и управителните съвети на ТКЗС в с. Върбовка, с. Караисен, с. Овча могила, и цялата общественост. Благодарим на д-р Узунов, ветеринарен лекар във Върбовка, който на обществени начала се грижи за състоянието на състезателните коне. Досега имаме покрити 11 първи, 17 втори и 23 трети разреда. Гордеем се с бляскавия успех на Иван Първанов, който на два пъти през 1963 година покри майсторска норма и вече е утвърден „майстор на спорта по конен спорт".

Представителният отбор на окръга е съставен. Известни са противниците ни — ще мерим сили с 20 отбора. Ще влезем във финалната група, ще се класираме на призово място!

В ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИНА — ОЩЕ ЕДНА МАЙСТОРСКА НОРМА

ЗНАЕХМЕ за успеха на черноокия тежкоатлет **Александър Бачийски**. Току пред Нова година той ни зарадва с извоюваното високо звание — „майстор на спорта" по вдигане на тежести. Но той разказва не само за собствения си успех. Споделя и за отличната работа на Здр. Самоковлиев (Свищов), Н. Михайлов (Г. Оряховица), за преизпълнение на плана за разредни норми. „Много трудности имаше в началото. Особено у родителите, личеше страх към щангите. Дали те не са вредни за крехкия, детски организъм?". Само настойчивостта, научният подход спомагат да се преодолее страхът на родителите, да се привлекат младежите в спортната школа по вдигане на тежести. Юношеският отбор се нарежда на второ място с равни точки с щангистите от Асеновград — едни от най-добрите в страната!

Думите на Бачийски, че отборът ще се класира на челно място в Спартакиадата, и че лично той ще подготви още един майстор на спорта, извикват заслужени овации.

И ГИМНАСТИЦИТЕ — С ПОГЛЕД КЪМ ЧЕЛОТО

ПЪТЯТ, който изминахме, бе неравен — разказва заслужилият деятел на физкултурата **Васил Бояджиев**, председател на секцията по гимнастика. След неуспех в първия етап, представихме се добре на състезанията в Русе, след това участвувахме и в третия, и четвърти етап. В крайното класиране заехме VI място. Бейхан Чакъров от нашия отбор извоюва на състезания в Перник в края на 1963 година първо място на халки. Отдавна и упорито вече се готвим за заключителния етап на Спартакиадата. Не сме доволни, обаче от уредите, не е добро качеството на изработката, не предлагат идеални условия за подготовка. Нашите разчети показват — за III и II разред ще атакуваме челото, а за I разред ще се стремим да не бъдем след IV място! В първата петица трябва да се нареди и отборът ни по художествена гимнастика, който също вече усилено се готви за предстоящите изпитания.

А КОЛЕКТИВИТЕ?

БЕЗ РАБОТНИЧЕСКИТЕ, селските и ученическите физкултурни колективи не можем да направим нито крачка напред — подчерта общественият треньор по баскетбол **Ангел Тодоров**. Та нима може да се реши голямата задача за 120 000 участници в Спартакиадата без пълното заангажиране силите на колективите? От там ще излязат и състезателите. Затова е нужно решително да се подобри работата в колективите, там да се изпратят опитни, обичащи работата си треньори и други специалисти.

Другарят Тодоров засегна и един по-специален въпрос — за натовареността при тренировките на представителните отбори. Той сподели, че докато съветските спортисти тренират по 4 пъти седмично по 3—3.5 часа, нашият отбор по баскетбол например, а далеч не само той (!), се задоволява с 2 тренировки и то по час-час и половина в седмицата. Явно е, че при такава постановка не може да се търси и очаква майсторство! Необходим е прелом. И ние вече се устремяваме към коренно преустройство на тренировачния процес.

Новият начин на подготовка предполага и натоварване с топки. Всеки състезател трябва да разполага с топка!

Понякога — завърши А. Тодоров — топките ,наше, великотърновско производство, не са качествени, раздуват се. Предлагам производственият колектив да поддържа по-тясна връзка с нас, да следят качеството на топките в хода на пряката им употреба.

ДА ИЗВЕДЕМ ПИОНЕРИТЕ НА ПЛОЩАДКИТЕ

ПОСТАВИЛИ СМЕ си задачата всеки ученик да участвува в спортните прояви. Според мен, трудно може да се посочи друго мероприятие, което би могло да събере стопроцентово всички ученици, както физическите занимания — подчерта учителката от гара Г. Оряховица **Донка Маркова**, която близо 10 години работи и като класна ръководителка. Колко хубаво е преминал организираният от нея през първия учебен срок сбор с пионерите на тема „Лекоатлетически четирибой"? Не. Това не бяха само лекции, теоретични бележки за дисциплините на четирибоя. Това бе една голяма надпревара, в която се включиха всички ученици и ученички с една цел: да скочат по-далеко, по-високо. Системните тренировки дават плодове — не остава участник, който да не е повишил собственото си постижение на хвърляне с 1—2 метра и на скачане с 5—6 см. Програмата на сбора продължи три часа, на открито на стадиона. Съдии бяха учениците от 8 клас. Накрая наблюдавахме футболна среща между отборите на две осмокласни паралелки. Децата си отидоха много радостни и доволни. Нашата практика учи, че спортът и възпитанието са неразривно свързани. Имах един слаб ученик — Ибрям Мехмедов. Трениране всеки ден, но нямаше слаби бележки. И четиримата ученици, които участвуваха в републикански състезания, взеха значки „Отличник в учението и спорта". За втория етап на Общонародната спартакиада в различни форми, срещи, състезания ще включа стопроцентово моите ученици, ще се представим достойно в градските и окръжните състезания.

в-к „Борба"
Стр. 4, бр. 15, 3. II. 1964 г.
21 301

В школата — добри ученици

ПЪРВА грижа на ръководството на Спортната школа във В. Търново е подбора на курсистите. Все по-уверено в отделението по гимнастика навлизат децата. Както сподели на срещата преподавателят Бейхан Чакъров сега самите родители идват с искане да се включат децата им в живота на Школата .Това е прекрасен показател, че в най-важната клетка на обществото — семейството, въпросите на физическото възпитание стоят с еднаква сила както учебно-възпитателната работа в училище. . . За да не се затрудняват по-слабите ученици, в отделението на Спортната школа се приемат деца с успех не по-малък от 4,50. Средният успех на школниците по гимнастика сега е 5.29.

— Аз съм член на окръжния отбор по гимнастика — изтъкна Чакъров. Считам, че ще се класираме за финалите. Много важен, наболял за нас въпрос, е осигуряването на постоянен салон, в който да тренираме целогодишно. Това е нашето основно, най-голямо искане към Окръжния съвет на БСФС.

Бейхан Чакъров (В. Търново), преподавател по спортна гимнастика

Христо Кръстев (Павликени), щангист

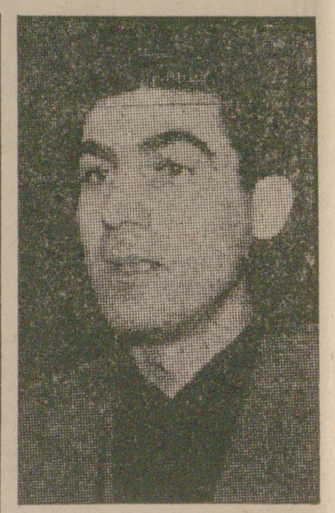

Ангел Тодоров обществен треньор по баскетбол (В. Търново)

ЗА ЛЪЖИЦАТА КАТРАН В МЕДА

ИСКАМ да се изкажа за възпитанието, може да се каже, че съм настроен песимистично — започна общественият деятел по плуване **Иван Сидоренко**. Следя отблизо треньорите, неведнаж съм се възмущавал от съдиите по различни спортни дисциплини. Не само в нашия град (В. Търново), но и в другите градове понякога има прояви, които дразнят посетителите, не възпитават добре и състезателите. Ние сякаш не си даваме сметка, какви големи права имат съдиите? В държавния съд с делата на един човек се занимават трима съдии, прокурор. . . И присъдите, и решенията подлежат на контрол, проверка, обжалване. А на спортния терен един човек безконтролно, а понякога и безсъвестно, може да се разпорежда с 50 000 зрители, тъй като меродавно е, какво той е видял и отсъдил. . Време е да видим и тази страна от нашия спортен живот, защото тя има огромно значение за възпитанието на спортисти и зрители. Да не забравяме народната мъдрост: „Една лъжица катран разваля и цяла каца с мед". Не по-малко пакостно дело вършат и онези треньори, които подтикват отборите си, та дори и в тях да играят деца, към победа на всяка цена, с всички средства! Така се стига до неприятните сцени по спортните терени.

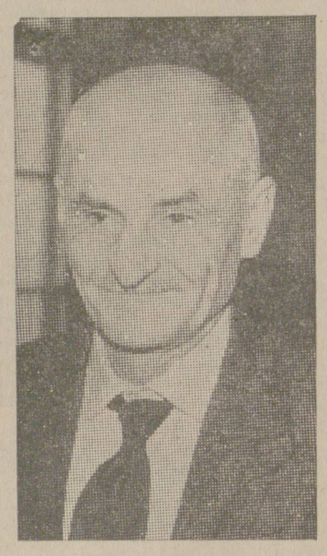

Иван Сидоренко (В. Търново), обществен деятел по плуване

Плуването — масов спорт

ТАЗИ ЗАДАЧА с успех бе решена именно в дните на първия етап на Общонародната спартакиада, когато над 2000 души от окръга преплуваха Дунава, стотици покриха разредни норми, а не бяха малко и плувците-маратонци, които преодоляха 25 км и станаха първите майстори на спорта в окръга по тази дисциплина. . . Дял за подема в плуването има и учителят от Свищов Никола Тодоров, специалист по плуване. Сам той, подпомогнат от съпругата си Бланка Тодорова, също специалистка по плуване, са подготвили през миналото лято над 250 деца на река Дунав.

Нашите отбори по плуване влязоха в „Б" републиканска група, като оставиха след себе си 18 окръга. Сега ние сме затруднени с подготовката за крайните състезания — не без болка заяви **Н. Тодоров**. Трябва да направим с представителните отбори над 40—50 тренировки, а никой не знае, кога времето ще се стопли. . . Хубава възможност, според мен е, да ни се разреши да ползуваме единствения топъл басейн в окръга на месокомбината във В. Търново. Накрая, мога да заявя, че по водна топка ще влезем във финалите, а по плуване сериозно ще премерим сили с отборите на Плевенски окръг.

НА ТЕПИХА — ДЕЦА

ОБЩЕСТВЕНИЯТ треньор по борба **Ангел Димов** от с. Сашево разказа за подема, настъпил в селото му, в дните на Спартакиадата. Това особено се чувствува в работата с най-малките борци — децата. Имаше много, които се увличаха по този любим за цялото село спорт — каза А. Димов. Но майките на децата не ги пускаха. Поканихме ги веднаж, дваж на тренировка, сетне на приятелски вътрешни състезания. . . Постепенно майките не само, че престанаха да пречат на децата си, а сами станаха техни най-запалени спортни привърженици. Обикновено явление е вечер, когато има тренировка в салона да присъствуват над 40—50 майки. . . Работим с 50 деца. Но слабите по успех не допускаме в школата. По отношение на възрастните, също строго държим за дисциплината — при всяко закъснение за тренировка отстраняваме провинилия се за 20 дни. Често организираме вътрешни състезания с участието на млади и стари борци, които се превръщат в общоселски празник. За предстоящите окръжни състезания по Спартакиадата, подготвяме около 60 души. Във всяка категория разполагаме с почти равностойни 5—6 състезатели, между които се провеждат вътрешни борби за определяне представителите за първите отбори. Разполагаме с удобен салон, който се отоплява, с хубави тепихи.

МАСОВО ДА СПОРТУВАТ СТУДЕНТИТЕ

ВЪВ ФИЗКУЛТУРНАТА дейност колективът при Висшия финансово стопански институт в Свищов има успехи: 3 майстори на спорта и много разредници са подготвени — започна своето изказване **Здравко Самоковлиев**, преподавател по физическо възпитание в Института. Добре се представиха и отборите по хандбал, волейбол, футбол. Но има и тревожни факти. Нашата анкета сред постъпващите в Института показа, че от студентите само 40 на сто, а от студентките 5 на сто, знаят да плуват. За да се разгърне още по-масова работа, необходимо е да се насочат усилията към създаване на по-добра материална база: салони, площадки, басейн, лодки. Градският съвет предвижда да се строят сгради на единствената наша баскетболна площадка. Мобилизираме усилията на цялата комсомолска организация за разгръщане на самодеен спортен живот. Стремим се годината на Спартакиадата да бъде преломна година и за физкултурната работа сред студентите в крайдунавския град.

Здравко Самоковлиев (Свищов)

И В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО, И В СПОРТА — НА ПЪРВО МЯСТО

ТОВА бе същината на изказването на майстора на високи добиви от царевицата **Христо Кръстев** от Павликени. Той сподели, че трудно може да се намери човек, който не го познава, да повярва, че с неговото собствено тегло (150 кг) е не само отличен производственик, но и примерен спортист. Не само вдигането на тежести е негов любим спорт. Той обича и бяганията, и скачанията. Затова и никой не се съмнява, че даденото на срещата обещание, отборът на Павликени по вдигане на щанги и лично бай Христо Кръстев да се класират на призови места в Спартакиадата, ще бъде осъществено. „Таван в селското стопанство и в спорта няма. Затова аз ще се стремя към челно място в Републиката, не само по добив на царевица, но и във вдигането на тежести!" — завърши Кръстев.

НАЙ-БЛИЗКИТЕ ЗАДАЧИ

ТЯХ НАЙ-ЯРКО очерта в своето изказване председателят на Централния съвет на БСФС Стефан Петров:

— Главният отчет за хода на Спартакиадата, за участието на 120 000 трудещи се от окръга, трябва да идва не от канцелариите, а от спортните терени и площадки. Ежедневно да се следи колко души са излезли и спортували на всяка площадка!

— Трябва незабавно да се приведат в известност наличните спортни бази, игрища, площадки, да се направи разчет готови ли са те да приемат тези 120 000 души!

— Роди се хубава инициатива от колектива на ДТК „1 май" във Варна — всички работници и служители да се включат в проявите на спортния колектив, Туристическия съюз, Ловно-рибарския съюз. Това е начало на истински поход за здраве и дълголетие. Последвайте го и вие!

— Необходимо е реално да се направят разчетите за всички представителни отбори на окръга — за какво място те ще се борят, като се поставят конкретни нормативи на всеки състезател. Още повече грижи да се отделят за битовите условия на състезателите.

— Немислимо е да се постигне майсторство без да се следят новостите. Важен въпрос е натоварването в различните спортни дисциплини, в която област сериозно изоставаме.

— Време е да поведем борба със страха от студа. Всички занимания да се водят и през зимата на открито. . .

„Възможностите на спортистите от Великотърновски окръг са много големи. Трябва да се стремите към класиране на първите три места в Република!"

РАВНОСМЕТКАТА

До 1 януари 1964 година в окръга са подготвени: 38 701 физкултурници (план до края на 1965 г. — 39 400), 20 031 спортисти (до 1965 година — 16 150), 3540 съдии (план 1965 година — 2520), 2360 инструктори (план 1965 г. — 1272), 2717 по крити I юношески разреда (план 2350), 11 308 втори юношески разреда (план 4327).

Стартът е даден

ФИЗКУЛТУРНИЯТ колектив при **Държавни захарни заводи в Г. Оряховица** реши: „Всеки работник и служител да се занимава най-малко два пъти седмично с физкултура, туризъм, лов или риболов". Това е отговорът на призива на варненските работници от ДТК „1 май".

НА ОТЧЕТНО ИЗБОРНАТА КОНФЕРЕНЦИЯ на дружество **„Локомотив"**, делегатите, сред които и най-отговорните хора в града, записаха в решенията: „До 15 февруари да се разработят конкретни мероприятия за включването на всички трудещи се, младежи и девойки в града във физкултурни занимания туризъм, лов и риболов, и по дисциплините на ДОСО." Поставиха се основите за още по-масово, всеобщо движение за здраве.

УЧЕНИЦИТЕ ОТ ЕЗИКОВАТА ПОЛИТЕХНИЧЕСКА ГИМНАЗИЯ във **В. Търново** и през зимата излизат на физкултурни занимания на открито. Включват се в младежката „Зимна надпревара", призовават всички ученици от окръга да последват примера им.

И ПРЕЗ СТУДЕНИТЕ ЗИМНИ ДНИ учениците от прогимназията „Кирил и Методий" в **с. Поликраище** организират редовно физкултурния полуден. Масово е участието в състезанията с шейни. При голям интерес се провежда вътрешен турнир по шахмат.

В С. ДЖУЛЮНИЦА всички учителки от местното училище два пъти седмично играят на открито волейбол. Издирени са всички бивши ученички, сега на работа в селото, сформират се представителните отбори по волейбол, които също водят занятия на открито.

С БЪДВА се една мечта на приятелите на конния спорт в **с. Овча могила**. Наскоро, по решение на Управителния съвет на ТКЗС, бяха заделени осем хубави коня, за които се грижат комсомолци. Ще се подготвят за предстоящите спортни битки.

В ЗАСЕДАНИЕТО СИ на 31 януари 1964 година бюрото на Окръжния съвет на БСФС утвърди представителните отбори по отдели (работнически, селски и ученически) и сборните команди на окръга за втория етап на Общонародната спартакиада.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба" — В Търново ул. „В Левски" № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; Зам. гл. редактор писници" — 25-27; отдели „Партиен живот и пропаганда" и „Низов печат и домор и сатира" — 31-41; отдел „Икономически" и „Култура и бит, куво — 32-59; канцелария и фотосътрудник 24-59; коректори и деж